

SỰ THẬT GIẢI PHÓNG CHÚNG TA

Có những lúc trong đời, người ta buộc phải ghen ngào thốt lên: “Lạy Chúa, sao sự dữ lại có thể trắng trợn đến thế? Sao lòng người có thể sắt đá, nhẫn tâm đến thế?”.

Thực sự, tận sâu thẳm trái tim, con vừa giận, vừa đau, vừa bất lực. Giận vì thấy những kẻ bất lương đã lợi dụng đau khổ của Hội Thánh và anh em linh mục mà trục lợi. Đau vì chứng kiến đoàn chiên hoang mang, mất niềm tin. Bất lực vì dẫu muốn lên tiếng, nhưng lời nào nói ra cũng có thể bị cắt xén, bị bóp méo, bị lợi dụng. Thế nên, chỉ còn biết dâng lên Chúa trong thinh lặng, trong cầu nguyện, trong câm nín chịu đựng.

1. GƯƠNG MÙ LỚN VÀ NỖI ĐAU CỦA HỘI THÁNH.

Mỗi khi có bất hòa công khai giữa giám mục và linh mục - những người lẽ ra phải là gương sáng cho đoàn chiên - thì đó đã là vết thương quá lớn. Nhưng nỗi đau ấy chưa dừng lại. Người ta nhẫn tâm lấy chính vết thương này để bày bán trên các kênh truyền thông, để giật tít câu view, để kiếm tiền, để thỏa mãn sự ghen ghét với tôn giáo, thậm chí để đẩy xa hơn mưu đồ phá hoại Đức tin.

Họ làm giả hình ảnh, giả giọng nói, gán ghép những lời chưa từng được thốt ra. Họ không ngần ngại khoác lên bộ mặt tử tế, nhân danh “sự thật”, nhân danh “lẽ công bằng”, để rồi gieo thêm ngờ vực, gieo thêm chia rẽ. Thậm chí, có người dám nhân danh Thiên Chúa để mạ lỵ, để vu khống, đứng về phe này, chống đối phe kia. Thật là một tội ác khủng khiếp!

Đau xót thay, khi sự thật chưa kịp lên tiếng, thì người ta đã bịt miệng nó bằng đủ loại gian dối. Những video, những bài viết giả mạo lan truyền chóng mặt, còn tiếng nói chính thức lại chìm trong ồn ào. Ai cũng tưởng mình nắm sự thật, nhưng sự thật thì bị xé nát, bị che mờ, bị bóp méo.

Chính trong bối cảnh này, nhiều tiếng nói vang lên cảnh tỉnh: Cần tỉnh táo và cảnh giác, kéo vô tình tiếp tay cho sự gian dối, bởi có rất nhiều những video, những lời phát biểu được gán ghép cho các nhân vật nổi tiếng trong Hội Thánh, nhưng thực chất chỉ là giả mạo.

2. SỰ THẬT - NỀN TẢNG CỦA ĐỨC TIN.

Chúa Giêsu nói: “*Sự thật sẽ giải phóng anh em*” (Ga 8, 32). Sự thật không phải món hàng để trao đổi, càng không là công cụ để bôi nhọ nhau. **Sự thật là chính khuôn mặt của Thiên Chúa, Đấng “không thể gian dối”** (x. Dt 6, 18). Khi người ta chối bỏ sự thật, cũng là lúc người ta chối bỏ Thiên Chúa.

Đức Bênêdictô XVI từng dạy: “*Veritas in caritate, caritas in veritate*” - **Sự thật trong bác ái, và bác ái trong sự thật**. Truyền thông chỉ thực sự phục vụ Tin Mừng khi nó được đặt nền trên lẽ thật và tình yêu. Ngược lại, khi thiếu sự thật và thiếu bác ái, nó trở thành công cụ gieo rắc hận thù, gây chia rẽ, và dẫn đến diệt vong.

Chúa không bao giờ chúc lành cho sự dối trá. Lương tâm nào đồng lõa với dối trá, lương tâm ấy đang tự chôn vùi mình trong bóng tối. Những ai lấy gian dối làm kế sinh nhai, thì cũng đang bán rẻ linh hồn mình, để rồi đánh mất cả sự bình an đời này lẫn phần phúc đời sau.

3. TỘI ÁC CỦA NHỮNG KẺ BỊP BỌM.

Tội ác càng thêm ác, khi nó biết tận dụng đúng lúc Hội Thánh đang đau đớn để châm thêm dầu vào lửa. Một giáo phận đang rạn nứt, bao linh mục, bao gia đình đang hoang mang, thay vì xoa dịu, thì những kẻ bịp bợm lại nhấn tâm bày trò giả mạo, gieo thêm hoang mang, chỉ để kiếm chút bạc tiền, chỉ để thỏa mãn cái tôi đầy ghen ghét.

Tội ác càng ác dữ dội hơn, khi nó khoác áo nhân nghĩa, nói rằng mình nhân danh công lý, nhân danh Tin Mừng, nhân danh Thiên Chúa, để tìm kiếm sự thật. Thực ra, đó chỉ là lớp sơn bên ngoài, che đậy cả một tâm địa xấu, ác ý. Chúa Giêsu đã cảnh báo về những kẻ “*mặc lột chiên mà thực ra là sói dữ*” (Mt 7, 15).

Và tội ác càng khủng khiếp hơn nữa, khi người ta cố tình biến câu chuyện cá nhân thành câu chuyện tập thể, khái quát hóa sai lạc để khơi thái độ bài Kitô giáo, gieo vào lòng nhiều thế hệ niềm căm ghét đối với Đức tin. Đó không còn là trò đùa, mà là vết thương có thể chảy máu lâu dài trong lịch sử.

4. LỜI KÊU GỌI TRỞ VỀ VÀ HỎI CẢI.

Trong dòng lịch sử, đã không thiếu những kẻ quay lưng với sự thật, dùng lời gian dối để bôi nhọ Hội Thánh, và cũng đã không thiếu những người lỡ sa ngã vì nhẹ dạ, vì buông xuôi, vì để mình bị lôi cuốn. Nhưng cùng lúc ấy, Hội Thánh vẫn luôn mở rộng vòng tay. Không ai bị loại trừ. Không ai bị coi là mất hết cơ hội.

Người ta vẫn thường nói: “Không ai đánh kẻ quay về”. Với Hội Thánh, điều này còn mạnh mẽ hơn thế, vì đó chính là tấm lòng của Thiên Chúa. Đáng giàu lòng xót thương luôn chờ đợi, luôn tha thứ, luôn đón nhận. Ngài không muốn ai phải hư mất, nhưng muốn mọi người được cứu độ (x. 1 Tm 2, 4).

Vì thế, tất cả những ai đang hoặc đã dùng truyền thông để gieo hoang mang, xin hãy dừng lại. Xin hãy gỡ bỏ những video, những bài viết được dựng lên từ gian dối. Đừng để chúng tồn tại như những vết thương kéo dài trong thân thể Hội Thánh. Đừng để chúng trở thành chứng tích cho một lương tâm chai cứng. Hãy dừng cảm xóa bỏ chúng, và bắt đầu lại.

Hãy tin chắc rằng: bất cứ khi nào ta quay về, Chúa vẫn tha thứ, Hội Thánh vẫn đón nhận, anh chị em của mình vẫn còn đó để yêu thương. Sự thật luôn có sức mạnh chữa lành, gian dối chỉ có sức mạnh hủy hoại. Cái chết của sự thật mới là cái chết kinh khủng nhất. Hãy chọn sự thật, để còn chọn chính sự sống.

5. LỜI KẾT: ĐAU ĐÓN NHƯNG HY VỌNG.

Bất cứ vết thương nào của Hội Thánh, dù xảy ra ở bất cứ thời nào, vẫn là vết thương nhức nhối. Gương mù gây ra từ chính hàng ngũ lãnh đạo của Hội Thánh, càng bầm giập, càng nhức nhối.

Nhưng Hội Thánh không phải chỉ là tổng hòa, không chỉ là tập hợp của những con người yếu đuối. Hội Thánh là công trình vĩnh cửu của Thiên Chúa. Hội Thánh được dựng xây bằng giá máu Con Một Ngài. Hội Thánh có Chúa Thánh Thần làm linh hồn và là Đấng bảo vệ, hướng dẫn, thánh hóa.

Các chi thể có thể làm tổn thương lẫn nhau. Một vài mục tử có thể gây ra gương xấu. Một số kẻ có thể phản bội Tin Mừng. Nhưng không ai, không quyền lực nào, không âm mưu nào có thể hủy diệt Hội Thánh của Thiên Chúa. “*Quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi*” (Mt 16, 18). Đây là niềm hy vọng vững chắc mà chúng ta nắm giữ.

Chính trong đêm tối của những lối đi tưởng như khó thoát, ánh sáng Phục Sinh lại càng tỏ lộ mạnh mẽ. Chính trong những giờ phút Hội Thánh bị đánh đập, giày vò, Hội Thánh lại trở nên giống Chúa Kitô hơn bao giờ hết: một Hội Thánh chịu thương tích, nhưng vẫn rạng ngời niềm hy vọng; một Hội Thánh bị chê cười, nhưng vẫn trung tín; một Hội Thánh bị hiểu lầm, nhưng vẫn can đảm tiến bước.

Anh chị em thân mến, đừng để những vết thương kia cướp mất đức tin của chúng ta. Đừng để những ồn ào kia làm chúng ta xa cách Hội Thánh. Bởi vì Hội Thánh chính là Mẹ hiền, là nơi ta được sinh ra trong Bí tích Thánh Tẩy, được nuôi dưỡng bằng Lời và Mình Máu Chúa. Dù có những gương mù, dù có những nỗi đau, Hội Thánh vẫn mãi mãi là Hội Thánh thánh thiện và duy nhất của Thiên Chúa.

Trong đau đớn, chúng ta vẫn hy vọng. Trong thử thách, chúng ta càng cầu nguyện. Trong tình yêu dành cho mọi chi thể của Hội Thánh - dù là chi thể đang đau hay chi thể khỏe mạnh, chúng ta vẫn tin tưởng rằng: Hội Thánh sẽ vượt qua, vì Hội Thánh không thuộc về loài người, mà thuộc về chính Thiên Chúa. Và rồi, từ những thương tích này, Hội Thánh sẽ bước ra mạnh mẽ hơn, tinh tuyền hơn, gắn bó hơn với Chúa Kitô là Đầu và là Phu Quân duy nhất của mình.

Lm JB NGUYỄN MINH HÙNG